

Zvonček.

L. Arh.

Zmerno.

bim bom bim

m f

1. Ob zo-ri zvon-ček po - je
 2. Ob os-mih v cer-kev va - bi
 3. Zvo - ni „Ma-ri-jo zdra-vo“
 4. Pre-gla-sno po-je vča - si
 5. Le, ka-dar mrt-vim klen-ka

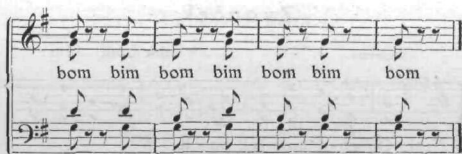
bim bom bim

bom, { Mo - lit - ve mo - lim svo - je, Na de - lo kli - cal
 O pol - dne pa ne za - bi Va - bi - ti me na
 De - vic De - vi - ci sla - vo I jaz pre - pe - val
 Ve - se - lje se nam gla - si; Še jaz ve - sel naj
 Ta - krat je pe - sem gren - ka, Pa kli - če v več - ni

bim bom bim bom bim bom

p f

bom, { bim bom bim bom bim bom bim
 dom,
 bom,
 bom,
 dom,

V pozni jeseni . . .

„Muren, oj orglavček, pridi no ven!“ — —
Murenček več me ne sliši.
Mraz je . . . a njega objel je še sen
V gorki podzemeljski hiši . . .

„Ej, ve kobilice,
Drzne skočilice
Slabe ste volje?
Kaj, da ne skačete
Več mi čez polje?“

In pa metuljčki vi,
Kje ste zastali?
Siti medu ste kje
Vsi podremali . . .“

Vse je prazno, vedno tiše,
Vene že poljana,
V jutro jo pobeli slana,
Ostra burja čez-njo piše.

Josip Bekš..

Rešitev zastavice št. 10.

Molek — mleko.

Prav so uganili: Furlani Pepina, Štefanka in Romana v Ilirski Bistrici;
Fatur Ivan, Slavko in Kristina, učenci na Rakeku; Trafenik Neža in Florijan pri
Sv. Florijanu (pri Rogatcu); Kočar Ana in Maček Ivana, učenki pri Sv. Lenartu
(pri Ljubljani); Golihleb Marica v Mozirju; Smolič Marica, učenka IV. razreda
v Postojni; Meglič Roza na Vranskem.